

BILAG TIL "FRAM FOR PARTIET" OM STORTINGSVALGET.

2

AKP(ML) vedtok på sitt landsmøte å gå inn for et bredt samarbeide av venstrekreftene foran høstens stortingsvalg. Slik situasjonen ser ut i dag, er det ingen grunn til å se særlig optimistisk mulighetene av et slikt samarbeid. SF og AIK har på sentralt hold avvist tanken om valgsamarbeid med AKP(ml). NKP, som for kort tid siden forfektet en valgallianse der også vi skulle være med, har nå lagt seg på slep etter SF og AIK. Ja, ikke nok med det: Det ser nå faktisk ut som NKP er villig til å likvidere seg sjøl til fordel for en ny venstresosialdemokratisk partidannelse.

Etter AIK's landsmøte er det nå innledet forhandlingene mellom SF, AIK og NKP med sikte på en felles opptreden ved valget (eventuelt en ny partidannelse). Om disse forhandlingene fører fram eller ikke, er det enda for tidlig å si noe sikkert om. Men uansett hvordan konstallasjonene blir eller ikke blir foran valget, må vi nå gjøre vårt prinsipielle syn på enhetspolitikken kjent for massene. Vår oppgave er nå å konfrontere opportunistgrupperingenes ledere, medlemmer, sympatisører samt de progressive uorganiserte med vår riktige enhetslinje på den ene sida og opportunistenes valg-taktikeri på den andre.

Hittil har opportunistpolitikkerne kunnet komme med alle slags merkelige "argumenter" for å holde oss utenfor et samarbeid. Disse "argumentene" har det til felles at de ikke tåler offentlig diskusjon. En ting er å lure av seg grumsete hets på kammerset. En helt annen ting er å gjennta dem i fullt dagslys, f.eks. på et offentlig møte. Vi har alt å tjene på en slik offentlig diskusjon. Hvorfor. Fordi vi har ei riktig linje i enhetsspørsmåla, mens AIK's, SF's og NKP's "linje" består av en rekke prinsipløse, partisjåvinistiske og smålige taktiske overveielser.

Hvorfor er AKP(ml) for enhet.

- 1) For å utvikle en progresiv massebevegelse i Norge er det absolutt nødvendig at folks bånd til LO/DNA-ledelsen brytes. Vi har sett at en samlet venstrebevegelse er i stand til framgangsrikt å ivareta folkets interesser på tvers av DNA/LO-ledelsen, jmf. EEC-kampen og streiken mot momsens. Intet av de eksisterende venstreparier kan i dag, hver for seg utgjøre noen erstatning for en slik samlet opptreden.
- 2) Det eksisterer i dag utstrakt enhet om den konkrete politikken (50-mils grensa, momsens osv.)
- 3) Det eksisterer et sterkt subjektivt ønske i store deler av folket om en samlet opptreden fra venstrekreftenes side.
- 4) Dette subjektive ønske er åpenbart i samsvar med folkets objektive interesser: En enhetlig opptreden fra venstrekreftene kan føre til store seire (EEC), en splittet venstreside kan utrette svært lite.

Bare høyrefolk og politiske idioter vil trekke disse 4 punktene i tvil. Hva er så opportunistpolitikernes begrunnelse for å holde oss utenfor et samarbeid. Tja - den er ikke så grei å få tak i. Siden opportunistene ikke har noe prinsipielt syn på enhetspolitikken - så erstatter de dette med et sammensurium av likt og ulikt: gallup-spekulasjoner, antikommunisme osv, osv. Vi skal allikevel her forsøke å skille ut noen "argumenter" vi møter:

- 1)-Dere skremmer folk. - Dere er for Stalin og diktatur. Det de sier er jo ikke annet enn: vi kan ikke samarbeide med kommunister. Dette er deres "hovedargument", det fikeblad de forsøker å skjule sin opportunistiske nakenhet med. Opportunistenes egen antikommunisme forsterkes ytterligere av borgerpressas massive macartyisme.

Oppøstunistene spiller derfor reaksjonens eget spill. De lar seg bruke i kriminaliseringen av kommunistene - en virksomhet som bidrar til å isolere NKP i 50-åra - det svarteste ti-år i norsk arbeiderbevegelses historie.

2) - Ved valget vil dere spille en ubetydelig rolle.

Hvor betydningsfulle vi er kan sjølsagt diskuteres. Men en sak: I Oslo har vi like mange aktive valgkamparbeidere som AIK, SF og NKP tilsammen. Forøvrig ser vi tydelig hvordan oppøstunismen stikker fram i dette "argumentet". For når det gjelder 1. mai - der vi er den desidert sterkeste parten - ja, da er vi gode nok. Disse folkas holdning til samarbeid er som en kapitalistisk bedrifts forhold til en annen bedrift: Hvis vi kan tjene noen grunker på samarbeidet så er samarbeidet bra. Hvis ikke er det skadelig.

3) - Dere er ikke til å stole på.

Noen konkrete eksempler får en sjelden høre. Og får en høre noen, så består de av grove fordreiningar. Hvem som holder avtaler og hvem som bryter dem, har vi jo et nærliggende eksempel på i årets 1. mai-komite.

4) - Dere har gjort grove feil.

Ja, vi har gjort feil, noen er også grove. Disse feila har vi kvitta oss med og gjort sjøkritikk på. Men har ikke oppøstunistene gjort feil. Jo - herregud! Noen av dem kan best klassifiseres som klasseforæderi. Forskjellen mellom oss og dem på dette punktet er jo at vi aldri har gjort så grove feil som dem. Bessuten har vi offentlig gjort sjøkritikk. Har oppøstunistene noengang gjort det.

Slik har disse folkas fått lov til å svaldre. Vår oppgave er derfor nå å røyke ut oppøstunistene - få dem ut på flatmark i sterkt solskinn der det er mulig å ta opp kampen mot deres partisjåvinisme og antikommunisme. Slike nærkamper i full offentlighet har hittil falt meget heldig ut til vår fordel. De få erfaringene vi har til nå tyder på at det er lett å få folk - også oppøstunistpartienes egne medlemmer og sympatisører - til å avsløre oppøstunistledernes handlinger som prinsippøst taktikeri og oppøstunisme, partisjåvinisme og antikommunisme. Og sjøl om slike nærkamper ikke fører oss en tøddel nærmere et valgsamarbeid - så letter vi mulighetene ved seinere høve. Slike diskusjoner blir framover mot valget en viktig del av klassekampen; den ideologiske kampen mellom ei borgerlig og antikommunistisk linje og en progressiv enhetsfrontlinje.

Hvordan skal kampen føres.

Overfor de progressive massene, overfor oppøstunistpartienes medlemmer og sympatisører må vi framstå med ei riktig enhetsfrontlinje. Overalt hvor vi møter folk må vi ta opp disse problemene. Der det er mulig bør vi få oppøstunistpartienes medlemmer til å reise saka i sine organisasjoner og i pressa.

Vi bør overalt der det er mulig - sentralt og lokalt - ta initiativ til offentlige møter om prinsippene for venstresamarbeid.

Vi bør bruke oppøstunistpartienes valgmoeter til det samme.

Få frontorganisasjoner, fagforeninger osv til å arrangere valgmoeter eller moeter om samarbeid på venstresida.

Klarer vi å drive et framgangsrikt arbeid etter disse retningslinjene, vil ikke dette bare styrke partiets innflytelse og respekt blant de progressive massene. Vi vil også øke forståelsen for nødvendigheten av enhetsfronten. En slik enhetsfront er ikke bare nødvendig for å forsvare arbeiderklassen og folkets interesser her og nå - den er absolutt nødvendig i kampen for sosialismen.